

1978-79. Flere spørgsmål er ved de seneste forlængelser af overenskomsterne skudt ud til overenskomstforhandlingerne i 1979. Det er især afskaffelsen af den procentvise dyrtidsregulering, som endnu findes på nogle områder, samt spørgsmålet om, hvad der skal ske med de dyrtidsportioner, der indbetales til ATP-fonden. Hverken forslaget eller udvalgsarbejdet har givet den mindste antydning af, hvorledes forligspartierne og det konservative folkeparti ønsker disse problemer løst. Hele forløbet viser, hvor vanskeligt det vil være i det lange løb at opretholde den automatiske dyrtidsregulering.

Som påpeget af venstre i august 1976, da aftalen mellem forligspartierne og det konservative folkeparti blev truffet, er det uheldigt, at ATP-fondens muligheder for at investere i aktier udvides i en sådan grad, at fondsbørsens aktieomsætning, om det ønskes, kan klares alene af ATP. Forliget giver mulighed for, at 25 pct. af fondens midler kan investeres i aktier mod nu 15 pct. I løbet af 12 år har lønmodtagere og arbejdsgivere opbygget en fond, der i dag andrager ca. 8 mia kr. Hvis det går som ventet, vil fonden med forslagets gennemførelse alene på 2 år være vokset til 14,5 mia kr.

Som påvist under udvalgsarbejdet svarer ordningen nøje til en ØD-rapport fra en LO-kongres i 1971. Heri hedder det: „også ATP-fonden bør kunne bidrage til opnåelse af mere økonomisk demokrati. Som ordningen fungerer nu, sker placeringen af fondens midler overvejende passivt, dvs. i obligationer. Dette bør ændres. Fondsbestyrelsen bør have mulighed for at anvende en væsentligt større del af midlerne til anbringelse i aktier og fast ejendom.“

I LO-rapporten fra 1971 hedder det endvidere: „ved en justering af den nuværende ATP må det være et minimumskrav fra arbejderbevægelsen, at der inddrages statslige repræsentanter i fondens ledelse, og at der sker en afskaffelse af reglen om, at økonomiske dispositioner kun kan foretages, når der er flertal i såvel lønmodtager- som arbejdsgivergruppen. Det er udvalgets opfattelse, at det i fonds af denne type bør være de forsikrede, der har flertal i bestyrelsen.“

Venstre er imod denne udvikling. Det forslag, som forligspartierne og det konservative folkeparti nu søger gennemført, indeholder i modsætning til aftalen fra august

netop den ændring af bestyrelsen, der forrykker den hidtidige balance mellem lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter. Der bliver i ATP-fondens bestyrelse et flertal af lønmodtagerrepræsentanter i overensstemmelse med LOs og socialdemokratiets ØD-ordning. Det betyder, at lønmodtagermidler opsamlet i en central fond, der styres af LO, og som investeres i erhvervslivet, nu bliver en realitet.

Venstre kan ikke acceptere en sådan lovgivning, og mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Lovforslaget er en følgevirkning af augustforligets indgreb over for overenskomstforhandlingerne 1977. I konsekvens heraf indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

ATP-loven i alle dens afskygninger indebærer en urimelig administration for arbejdsgivere og administrationen i forhold til provenuet. Augustforligspartierne har med denne aftale udbygget borgernes i forvejen negative holdning til udviklede politiske handlinger.

Et *femte mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Denne lovgivning kan kun betegnes som gennemførelse af første etape af slagtingen af den automatiske dyrtidsregulering. Som den automatiske dyrtidsregulering virker, er den til hinder for, at forligsparterne kan føre en effektiv lønpolitik, derfor skal den slagtes.

Lovforslaget, der er en udløber af augustforliget, er det hidtil alvorligste angreb på dyrtidsreguleringen.

Dyrtidstyperiet er en meget central del af indkomstpoltikken. Dette tyveri skal sammen med 2 pct.-rammen bruges til at gennemtvinge en massiv reallønsnedgang.

Til at understøtte at der er tale om reallønsnedgang af meget omfattende betydning, opstilles dette regnskab: